

הונא או רב הונא.

ר' אבין בר הונא שבת סו; ר' אחא בריה דר"ה ברכות לב. ר' חייא בר הונא ברכות לד.

רב הונא.

האדם הגדול הזה אשר זכה לישב על כסא רב בסורא לא נודע לנו מאימה מי היו אבותיו, ואך ע"פ עדות רש"ג באגרתו ח"ג ספ"ב שהיה מרבי נשיאה, היינו משפחת הריש גלותא, וקרוב מאוד לומר שהיה נכד לרב הונא ריש גלותא שנפטר בחיי רבי כמפורש כלאים פ"ט ה"ג.

וע"פ עדות רש"ג באגרתו שם שר"ה נפטר תרח לשמרות נובל לירע את שנת לידתו כי מפורש במו"ק כח, שר"ה הגיע לגבורות א"כ נולד תקבת, אבל יותר נראה דמה שאמרו שהגיע לגבורות הכונה שהיה הרבה יותר משמונים, ובנמרא אמרו אך שמשמונים ואילך אם מת פתאום זו היא מיתת נשיקה, כי א"א לומר שחי אך שמונים שנה א"כ כשבאר רב לבבל בשנת תקל היה או ר"ה בן ב' שנים ובפמירת רב תקנח היה בן שלשים, ובפמירת שמואל תקסה היה אך בן שבע ושלשים, ואז היו כמה מתלמידיו דרב וקנים ממנו לימים כמו רב יהודה שנולד כשנפטר רבי וכן רב חסדא שהיה תלמיד חבר לר"ה היה זקן כמותו שחי צב שנים כמו"ק כח, ונפטר תרך א"כ נולד תקבת, אלא ודאי שר"ה חי הרבה יותר משמונים והיה בפמירת רב לערך כבן ארבעים וכדמצינו שעוד בחיי רב הבנים את בנו רבה לחופה וכן בנות גדולות היו לו כמגילה כו, ויסופר שם שהיה אינש נוצא ועני גדול עד שפ"א לא היה לו יין לקידוש ומשכן את האזור שלו ותחת האזור חגר א"ע בחבל וקאי קמיה דרב ושאלו מאי האי וסיפר לו המעשה, וברכו רב יהא רעיא דתומו בשיראי,

וכן היה, וכפי הנראה התעסק בעבודה האדמה ובנידול בהמות כמגילה כח, שר"ה נשא מרא אכתפיה וכשרצה רב חנא בר חנילאי ליקח ממנו המרא ולשא השיב לו אי רגילת דרית במאתך דרי ואי לא איתויקורי אנא ביולותא דידך לא ניהא לי, ובירושלמי סנהדרין פ"א ה"א שר"ה היה רועה בהמות והיה יודע סהדותא לאדם אחד ובקשו האיש שילך להעיד לו א"ל אם תתן לי שכר במילה או אלך, ופ"א בא אחד לדון לפניו ור"ה עסק אז ללקט פירותיו מן הדקל והשיבו אם יעלה במקומו על הדקל אז ידון דינו, ובכתובות קה, יסופר שאם חיו באין לפניו לדון היה משיב הבו לי גברא דדלי לי בחריקאי ואידון לכו דינא, ומוה אני רואין שהיה עובד ארמתי ומשקה שדותיו ומלקט פירותיו ומרעה בהמותיו בעצמו.

וכל זה לא הפריעו מלמדו ודבק ברבו החביב לו והיה תלמיד מובהק דרב כמפורש שבת סו: קכח, ביצה מ, ב"ק קטו, שאמרו והא ר"ה תלמידו דרב הוה, וקראו ר"ה "אבא" בפסחים קו, יומא פז, (והוא לשון חשיבות ומרות).

וקיבל מרב רובו תורתו כדמצינו ר"ה אמר רב ברכות סט; שבת קמב; עירובין ז, ל, פה, פז, פסחים ג; עג, קי; סוכה ב; ביצה ו; סו; יומא פז, מגילה לא, יבמות יז; נט; ס. פח; צג, כתובות כא; כב, ג; נזיר כו; גיטין יג. כט; סד; עה; סוטה כב, קידושין ת, ב"ק כא, ל; קי, כ"ט סג, ב"ב נה, נה, קטו; קע; סנהדרין כח; חולין יט. גז, קלג, המורה כב;.

ובירושלמי ר' חונה או רב הונא בשם רב כשבת פ"א ה"א, עירובין פ"ד ה"ה, מגילה פ"א ה"א, פ"ב ה"ב ועוד בכמה מקומות.

ובחולין צה: שבעי מרב ורב השיבו

בהלצה

רב חננאל בבכורות כד: שבעי מר"ה ואמר להו וילו שיללו לרב חננאל.

ר' יצחק מחלקות עירובין יז. רב חסדא היה כמו תלמיד חבר לר"ה וכדמצינו שהורה בשני דר"ה בכפרי כעירובין סב; ור"ה א"ל חסדא שמך וחסדאין מילך כנישין ז, וב"מ לג, שבעי רב חסדא מר"ה תלמיד וצריך לו רבו מאי (ור"ה חשדו שבנותו עליו) א"ל חסדא חסדא לא צריכנא לך עד ארבעין שנין וכי.

ובאמת היה ר"ה זקן כמעט כר"ה כמביאר באגדרש"ג ח"ג פ"ב שר"ה נפטר תרך עשר שנים אחר ר"ה, וידוע שרב חסדא חי צב שנים כמפורש מו"ק כח, והוא יושב לפניו תמיד כדמצינו שקרא לר"ה מר כסוכה יד; חולין יט, וקראו מרי דכי חולין צ; אותיב לר"ה ברכות כב, פסחים עג, ור"ה הקירו מאוד עד שצוה לרבה בריה ואמר מ"מ לא שכיחת קמיה דר"ה דמחרדן שמעתיה כשבת פב.

מחלקות ברכות כה, שבת קטו, סוכה ג; ביצה יד, כתובות כד; ג, סיטה ה, גיטין סד, ב"ב לא; חולין י, ובבכורות כד: אר"ה א"ר יוחנן, א"ל רב חסדא האלקים אם אמרה לי ר' יוחנן בפומיה לא צייתנא ליה, ומה שמצינו פסחים קז, בעא מיניה ר"ה מרב חסדא הוא ט"ס וצ"ל להיפוך כגרסת הב"ח ודק"ס, רמי בר יחזקאל שבת קלח, שלח לר"ה אימא לן איזי הנך מילי מעלייתא דאמרת לן משמיה דרב.

מר עוקבא כומטו כמ"ק כ: שא"ל ר"ה צודנייתא בעית למיכל?

תלמידיו והאומרים בשמו.

ר' אבא בעי מר"ה כנזיר יג, סוטה ח; חולין ט, נדה יב, יתיב ר' אבא קמיה ב"ק קכ, ר' אבא אר"ה שבת ה, מא, קינ; סוכה יג; יבמות צח, כתובות

כא: קד; נדרים עז, גיטין ו, סג; פ: פט, קידושין ע; ב"מ מז, קז; סנהדרין ל; חולין קלג, ור' אבא התפאר לפני ר"ז בבואו לא"י ואמר חיי דמר מיומא דסליק מר להבא הוה לן פתחין פה קמיה דר"ה ושאלניה בחולין גז.

ר' אבא בר זבדא איעקור מפרקיה כיבמות סד; ובכתובות ו, מצינו א"ר חלבי אמר ר"ה א"ר אבא בר זבדא צ"ל להיפוך ר"א בר זבדא אר"ה.

אבוה דשמואל מצינו שמתוב לר"ה מעילה ט, אבל הוא ר"ה קמא ריש הגולה שנפטר בימי רבי.

אבימי מהגרוניא אמר משמיה יבמות סד;.

ר' אבינא תלמידו גיטין סו.

רב אחא אריכא אר"ה מנחות לה;.

רב אחא בר אבא יתיב קמיה דר"ה חולין מט.

רב אחא בר יוסף בעי מר"ה שבת קמ.

רב אחא בר יעקב אמר יבמות סד: שיתין סבי הינא וכולהו איעקור מפרקיה דר"ה לבר מאנא דקיימי בנפשאי והחכמה וכי.

אחי שקאי אמר אנא אפיקתיה לר"ה (בכסא ביו"ט) מדיני לשילי ביצה כה;.

ר' אייבו בר נגרא בשמו סוכה פ"ד ה"ג.

ר' אמיור' אסי כהני חשיבי דא"י הוו כייפי לר"ה מגילה כב, גיטין נט; ובמו"ק כה, אמרו כי הינן התם לא הוה לן לרלוי רישין מיניה, מחלקות פסחים נה;.

רב דניאל בר רב קטינא אר"ה כתובות צז, עירובין פ"א ה"י.

רב הונא בר חייא קיבל ממנו ב"ב קיא.

רב הושעיא בעי מר"ה רבה בכורות לו;

בריה דר"ה, ואפשר שמה שאמרו פסחים מנ. רב הונא בר ירמיה אמר מאי שמן המור סמרכת ורב ירמיה ב"א אמר וכו' הוא ר"ה בריה ונזכר קודם אביו יען כי הנמרא מביא ראיה לר"י בר אבא מבריייתא אח"כ לכן נזכר אביו באחרונה, ויש שרוצים לומר שסתם ר"ה היה ברנה דר' ירמיה בר אבא ומעות הוא בידם כמבואר בערכי.

רב הונא בר כהנא.

נזכר ילקוט קהלת רמז תתקסז. אבל המאמר מובא בקה"ר פ"א פסוק דור הולך ושם על שם ר' ברכיה.

רב הונא בר לואי.

נזכר ברכות נה: לגרסת עין יעקב ובנמרא איתא סתם ר"ה.

[אוצר החכמה]

רב הונא בר לוליאני.

נזכר ב"ר פל"ח ואולי צ"ל ר' חייא בר לוליאני כתענית כה.

רב הונא בר מנח.

היה תלמידו דרבא ואח"כ בא לפני ר"פ כתענית ט. ר"ה בר מנח ורב שמואל בר אידי ורב חייא מווכתניא הוו שכיחי קמיה דרבא כי נח נפשיה דרבא אתו לקמיה דר"פ, כל אימת דהוה אמר להו שמעתא ולא הוה מסתברא להו הוו מרמזי אהרדי, חלש דעתיה, אקרויה בחלמיה ואמחיד את שלשת הרוועים. למחר כי הוו מיפטרי מיניה אמר להו ליזלו רבנן לשלמא, (כן הוא בע"י).

וכן אמר בשם רב אחא בריה דרב איקא כמגילה כה: גיטין כד. סד: ב"ק נה. ב"ם עא: סנהדרין מב, בכורות כח: מה: וביבמות מנ. אמר משמיה דרב אידי בריה דרב איקא וצ"ל רב אחא, וב"ק כב. אמר משמיה דרב איקא צ"ל משמיה דרב אחא בריה דרב איקא כגרסת דק"ס.

ונזכר נזיר נא. בעי ר"ה בר מנח.

ובגיטין נא. מנחות קא. מתיב, וב"ק יט: אמרו קשרו משום מאי מחייב אר"ה בר מנח משום בורו המתגלגל.

רב הונא בר מניומי.

נזכר ע"ז לט. שזכן תכלת מאנשי דביתיה דרב עמרם חסידא אתא לקמיה דרב יוסף (לשאל לו אם יכול להאמינם) לא היה ביריה, פנע ביה חנן חיימא והוא השיב לו על שאלתו.

רב הונא בן משה בר עזרי הכהן.

נזכר ב"ב קעד: שאביו משה בר עזרי ערבא דכלתיה הוה ור"ה בריה צורבא מרבנן הוה ודחיקא ליה שעתא, אמר אביו ליכא דליתביה עצה לר"ה דלגרש לאתתיה ותתבע כתובתה מאכזה — לסוף אתגלי דכהן הוא, אמר אביו היינו דאמרי אינשי בתר עניא אול עניותא.

רב הונא בריה דרב נחמן.

אביו רב נחמן הוא סתם ר"נ הנודע כמפורש חולין מט: אמר רבא שמעית מיניה דר"נ תרתי חיצאי ובר חיצאי חד סתים וחד לא סתים ולא ידענא הי מיניה, ר"ה בר חנינא ור"ה בריה דר"נ אמרו בר חמצא סתים חמצא לא סתים א"ר טבות וסימנך יפה כח הכן מבח האב.

(ואף שבנות הנמרא על ההפך בין חיצא לבר חמצא שבר חמצא סתים, אבל נוכל לומר גם הכונה שהאב לא פירש והבן פירש).

והוא עם חבירו ר"ה בר חנינא היו דרים בעיר סיכרא הסמוכה למחזא ושניהם חלקו על רבא כדמובא ע"ז נו: שרבא התיר יין ששיכשך עכו"ם למיכרן לעכו"ם, ור"ה בר חנינא ור"ה בריה דר"נ אמרי, וכשאיקלע למחזא ושאל לרבא אז חזר ביה רבא. ובכורות נד: מתקין על דברי רבא, וכן נזכר עירובין מב: לגרסת דק"ס ובנמרא איתא ר"ה בריה דרב נתן.

ומזה אנו רואים שהיה כמו חבירו דרבא.

ובדורות